

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
Internet: <http://www.sglasnik.org>
E-mail: sglasnikrs@blic.net
sgl.finance@blic.net
sgl.oglasni@blic.net

Уторак, 16. децембар 2008. године
БАЊА ЛУКА
Број 118 Год. XVII

Жиро-рачуни: НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Volksbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
Нова бањалучка банка АД Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39

2272

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о Влади Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двдесет петој сједници, одржаној 25. новембра 2008. године - а Вијеће народа 8. децембра 2008. године потврдило да усвојеним Законом о Влади Републике Српске није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1586/08
10. децембра 2008. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др Рајко Кузмановић, с.р.

ЗАКОН

О ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

І - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(1) Извршну власт у Републици Српској, у складу са Уставом, врши Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада).

(2) Влада је самостална у оквиру својих надлежности и за свој рад је одговорна Народној скупштини Републике Српске (у даљем тексту: Народна скупштина).

(3) Сједиште Владе је у Бањој Луци.

Члан 2.

У вршењу власти, из члана 1. овог закона, Влада спроводи политику, извршава законе и друге прописе Народне скупштине и одговорна је за стање у Републици (у даљем тексту: Република) у свим областима из своје надлежности.

Члан 3.

(1) Влада заступа Републику као правно лице, стара се о заштити јавног интереса и у том смислу врши права и дужности које Република има као оснивач јавних служби, других органа и организација, ако другим законом није другачије одређено.

(2) Имовину Републике користи, њоме управља и располаже Влада, ако другим законом није другачије одређено.

Члан 4.

(1) Влада усклађује и усмјерава рад републичких органа управе, врши надзор над њиховим радом и обуставља од извршења, укида или поништава њихове појединачне акте који су у супротности са законом или прописом Владе.

(2) Влада ће донијети пропис из надлежности министарства, ако министарство и други републички орган управе није донио пропис из своје надлежности, а недоношење прописа би могло изазвати штетне посљедице по живот или здравље људи, животну средину, привреду или имовину веће вриједности.

Члан 5.

Рад Владе је доступан јавности.

ІІ - САСТАВ И МАНДАТ ВЛАДЕ

Члан 6.

(1) Владу чине предсједник, два потпредсједника и министри (у даљем тексту: чланови Владе), с тим да предсједник и потпредсједници не могу бити из реда истог конститутивног народа.

(2) Чланове Владе бира Народна скупштина, последије сваког конституисања, на приједлог кандидата за предсједника Владе, на период од четири године.

(3) Потпредсједнике Владе, на приједлог предсједника Владе, из реда министара бира Народна скупштина.

(4) Чланови Владе не могу обављати посланичку и другу јавну функцију, нити професионално вршити другу дјелатност, осим у области научне дјелатности и високог образовања.

Члан 7.

(1) Мандат предсједника и чланова Владе почиње даном избора.

(2) Чланови Владе на дан избора дају свечану изјаву пред Народном скупштином.

Члан 8.

(1) Предсједник Владе представља, води и усмјерава Владу, стара се о јединству дјеловања Владе, усклађује рад чланова Владе и републичких органа управе, стара се о извршењу аката Владе, сазива и води њене сједнице, потписује акте Владе, остварује сарадњу са републичким и другим органима и организацијама и обавља и друге послове утврђене Уставом и законом.

(2) Предсједник Владе може осталим члановима Владе давати обавезна упутства и посебна задужења, у складу са програмом и политиком Владе.

Члан 9.

(1) Потпредсједник Владе помаже предсједнику Владе у извршавању његових права и дужности.

(2) Предсједник Владе може овластити потпредсједника Владе да руководи пројектом из дјелокруга више органа републичке управе.

(3) Предсједник Владе одређује потпредсједника Владе који га замјењује за вријеме његовог одсуства или спрјечености, са свим овлашћењима предсједника Владе, изузев овлашћења на предлагање избора или разрјешења члана Владе.

Члан 10.

(1) Министар подноси Влади приједлоге за уређивање питања из надлежности Владе и Народне скупштине, учествује у раду и одлучивању о свим питањима о којима се расправља на сједници Владе.

(2) Министар може захтијевати да Влада заузме став према питању из његове надлежности.

(3) Министар је дужан да обавјештава Владу о свему што је битно за вођење политике и одлучивање Владе.

(4) Министар је одговоран за спровођење програма и политике Владе, за одлуке и мјере које је донио или пропустио да донесе или предузме и за извршавање обавезних упутстава и посебних задужења која му је одредио предсједник Владе.

Члан 11.

(1) Влади престаје мандат престанком мандата Народне скупштине, распуштањем или скраћењем мандата Народне скупштине, изгласавањем неповјерења Влади од Народне скупштине, оставком Владе и оставком и разрјешењем предсједника Владе.

(2) Влада којој је престао мандат у складу са ставом 1. овог члана остаје на дужности до избора нове Владе.

Члан 12.

(1) Предсједник Владе може поднијети оставку, коју доставља предсједнику Народне скупштине.

(2) Оставку предсједника Владе предсједник Народне скупштине одмах доставља предсједнику Републике и народним посланицима.

(3) Народна скупштина, на првој наредној сједници, која се одржава у року од седам дана од пријема оставке, уврштава на дневни ред оставку предсједника Владе.

(4) Предсједник Владе образлаже оставку у Народној скупштини.

(5) Влада и предсједник Владе имају право да повуку оставку све до констатовања оставке.

(6) Оставка или разрјешење предсједника Владе повлачи оставку Владе.

Члан 13.

(1) Министру престаје мандат престанком мандата Владе, изгласавањем неповјерења Влади, разрјешењем или оставком.

(2) Предсједник Владе може предложити Народној скупштини разрјешење члана Владе.

(3) Предсједник Владе може, за вријеме трајања мандата Владе, на основу претходно прибављеног писаног мишљења предсједника Републике и предсједника Народне скупштине, вршити промјене у саставу Владе до једне трећине првобитно изабраног састава Владе, о чему обавјештава Народну скупштину.

(4) Министар може поднијети оставку, коју доставља предсједнику Владе, а предсједник Владе оставку доставља предсједнику Народне скупштине.

(5) Народна скупштина на првој наредној сједници констатује оставку министра, чиме му престаје мандат.

(6) Министар има право да повуче оставку, све до констатовања оставке.

Члан 14.

(1) Министар који је поднио оставку дужан је да обавља послове из своје надлежности док му не престане мандат.

(2) Овлашћења министра коме је престао мандат до избора новог министра врши члан Владе кога овласти предсједник Владе, а најдуже у року од 90 дана.

(3) Избор новог министра врши се у складу са чланом 6. овог закона, а за период до истека мандата Владе.

III - НАДЛЕЖНОСТ И ОРГАНИЗАЦИЈА

Члан 15.

У спровођењу извршне власти Влада је надлежна да:

а) предлаже Народној скупштини законе, друге прописе и опште акте,

б) предлаже стратегију и план развоја, просторни план, буџет и завршни рачун,

в) обезбјеђује спровођење и извршава законе, друге прописе и опште акте, у складу са Уставом,

г) доноси уредбе, одлуке, смјернице, инструкције, рјешења, закључке и друге опште и појединачне акте за извршавање закона,

д) даје мишљење о приједлогу закона, другог прописа или општег акта и о иницијативи за доношење закона или другог акта из надлежности Народне скупштине, које је Народној скупштини поднио други предлагач,

е) доноси прописе за извршавање закона и других прописа и аката кад је тим прописима утврђена надлежност републичких органа, а законом није одређена надлежност других републичких органа,

е) стара се о обезбјеђивању јединства и унапређивању правног система,

ж) утврђује начела за унутрашњу организацију министарстава и других републичких органа управе,

з) поставља (именује) и разрјешава секретаре министарстава, помоћнике министара, главне републичке инспекторе и друга лица, за која је законом одређено да их именује Влада,

и) одлучује о формирању представништва Републике у иностранству и, у складу са Уставом, предлаже предсједнику Републике именовање (постављење) и разрјешење (опозив) шефова тих представништва,

ј) оснива јавна предузећа, установе и друге организације за обављање послова од интереса за остваривање права и дужности Републике,

к) рјешава сукобе надлежности између министарстава и других органа и организација у Републици, којима је повјерено обављање појединих послова извршавања закона и других прописа и општих аката из оквира права и дужности Републике,

л) формира стручне и друге службе за своје потребе,

љ) стара се о заштити интереса и права Републике у питањима о којима одлучује Савјет министара и

м) обавља и друге послове у складу са Уставом и законом.

Члан 16.

(1) За вршење стручних и других послова за потребе Владе формира се Генерални секретаријат Владе (у даљем тексту: Генерални секретаријат).

(2) Дјелокруг и организација Генералног секретаријата уређује се овим законом, Пословником Владе и Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста.

(3) Радом Генералног секретаријата руководи и одговоран је за његов рад генерални секретар Владе (у даљем тексту: генерални секретар), којег на приједлог предсједника Владе именује Влада.

(4) Генерални секретар одговоран је предсједнику Владе и Влади.

(5) Генерални секретар стара се о извршавању аката Владе, о припреми сједница Владе и помаже предсједнику Владе у другим пословима Владе.

(6) Генералном секретару мандат престаје престанком мандата предсједника Владе, оставком или разрјешењем.

(7) Генерални секретар има помоћнике генералног секретара које, из реда запослених, на приједлог генералног секретара именује Влада.

(8) Генерални секретар присуствује сједницама Владе и има право да учествује у раду Владе.

Члан 17.

(1) У Генералном секретаријату обављају се послови којима се обезбјеђује ефикасност, економичност, рационалност и јавност рада Владе и радних тијела Владе.

(2) У Генералном секретаријату формирају се Кабинет предсједника Владе и сектори као основне организационе јединице.

Члан 18.

(1) Радом сектора у Генералном секретаријату руководе помоћници генералног секретара.

(2) На запослене у Генералном секретаријату, у погледу статуса, примјењује се Закон о државним службеницима у Републици Српској.

Члан 19.

(1) Кабинет предсједника Владе (у даљем тексту: Кабинет) обавља стручне и друге послове за потребе предсједника Владе.

(2) Предсједник Владе може, унутар Кабинета, именовати савјетнике.

(3) Радни однос у Кабинету заснива се на одређено вријеме и траје док траје дужност предсједника Владе.

(4) Изузетно, права и обавезе савјетника који не заснивају радни однос у Кабинету уређују се посебним уговором.

(5) Кабинетом руководи шеф Кабинета, којег именује предсједник Владе.

(6) Шефу Кабинета престаје мандат престанком мандата предсједника Владе, оставком или разрјешењем.

(7) Шеф Кабинета одговоран је за свој рад и рад Кабинета предсједнику Владе.

Члан 20.

(1) Влада има колегијум, којим руководи предсједник Владе.

(2) Колегијум чине: предсједник Владе, потпредсједници Владе, генерални секретар и шеф Кабинета.

Члан 21.

(1) Влада уредбом оснива службе за стручне или техничке послове за своје потребе или за послове заједничке за све или више републичких органа управе и прописује њихово уређење и дјелоокруг (угоститељски сервис, служба за заједничке послове, ваздухопловни сервис и сл.).

(2) У погледу уређења, начина рада, финансирања и радних односа у службама Владе, из става 1. овог члана, примјењују се прописи о органима републичке управе и општи прописи о раду на сва питања која нису уређена овим законом.

(3) Службом Владе руководи директор, којег именује Влада, на основу јавног конкурса.

(4) Директор службе је за свој рад одговоран Влади.

Члан 22.

Оснивање и начин рада представништва у иностранству Влада регулише посебном уредбом.

Члан 23.

(1) Ради давања мишљења и приједлога о питањима из надлежности Владе и усклађивања ставова републичких органа управе, прије разматрања неког приједлога на сједници Владе, Влада формира стална радна тијела.

(2) Влада може да формира и привремена радна тијела, ради разматрања појединих питања из своје надлежности и давања приједлога, мишљења и стручних обраложења.

(3) Стална радна тијела формирају се у складу са Пословником о раду Владе.

(4) Привремена радна тијела формирају се одлуком, којом се утврђују и њихов задатак и састав.

(5) Влада може формирати савјет или друго савјетодавно тијело Владе, чији се задаци, састав и начин рада утврђују актом о њиховом организовању.

IV - НАЧИН РАДА И ОДЛУЧИВАЊЕ

Члан 24.

(1) О пословима из своје надлежности Влада ради и одлучује на сједници, којој присуствује већина чланова Владе.

(2) Одлука се доноси већином гласова свих чланова Владе.

(3) О подношењу колективне оставке и приједлогу Владе да се приступи промјени Устава Републике Влада одлучује двотрећинском већином гласова свих чланова Владе.

Члан 25.

Предсједник Владе сазива сједнице Владе, предлаже дневни ред и предсједава сједницама Владе.

Члан 26.

Прије достављања на сједницу Владе нацрта и приједлога закона, других прописа и општих аката, обрађивач обавезно прибавља мишљења надлежних органа, у складу са Пословником Владе.

Члан 27.

(1) Нацрт и приједлог закона, другог прописа и општег акта подноси се Влади у облику у коме се доноси, са образложењем и прибављеним мишљењима из члана 26. овог закона.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, када се због хитности или других посебних околности одржава ванредна сједница Владе, мишљења из члана 26. овог закона могу се доставити у накнадном року, у складу са Пословником Владе.

Члан 28.

У току разматрања нацрта закона, стратегија и других општих аката, Влада ће, ако оцијени да је то неопходно, предложити обрађивачу да спроведе претходну стручну или другу расправу о том акту.

Члан 29.

Начин рада и одлучивања Владе и њених радних тијела, као и друга питања од значаја за рад Владе, ближе се уређују Пословником Владе.

V - ОДНОС СА ПРЕДСЈЕДНИКОМ РЕПУБЛИКЕ

Члан 30.

(1) Влада, на захтјев предсједника Републике, у року који он одреди а који не може бити краћи од 48 часова, узима став према појединим питањима од значаја за Републику и о томе обавјештава предсједника Републике.

(2) Када је то због хитности или других оправданих разлога и посебних околности потребно, предсједник Републике може сам сазвати ванредну сједницу Владе у року од 48 часова и уврстити на дневни ред питање из њене надлежности.

Члан 31.

За вријеме ванредног стања или ратног стања, које прогласи надлежни орган Босне и Херцеговине, ако Народна скупштина не може да се састане, Влада предлаже предсједнику Републике да, након што саслуша мишљење предсједника Народне скупштине, доноси уредбе са законском снагом о питањима из надлежности Народне скупштине.

VI - ОДНОС ПРЕМА НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

Члан 32.

(1) Влада и чланови Владе одговорни су за свој рад Народној скупштини.

(2) Народна скупштина може изгласати неповјерење Влади.

(3) Приједлог за изгласавање неповјерења Влади може поднијети најмање 20 народних посланика.

(4) Влада може поставити питање свог повјерења у Народној скупштини.

(5) Влада и сваки њен члан могу Народној скупштини поднијети оставку.

Члан 33.

(1) Владу у Народној скупштини представља предсједник Владе.

(2) Владу може представљати и члан Владе кога одреди Влада.

(3) Влада преко својих представника на сједницама Народне скупштине и њених радних тијела: излаже своје ставове према питањима која су на дневном реду тих сједница, као и ставове и објашњења приликом разматрања приједлога закона, других прописа и општих аката и других материјала, које је поднијела Народној скупштини; може предложити да се размотри одређено питање и према њему заузме став или да се одгоди доношење одређеног акта или расправе о одређеном питању док Влада према том акту, односно питању, не заузме став.

(4) Представник Владе даје одговоре на посланичка питања.

Члан 34.

Влада одређује своје представнике за давање стручних и других објашњења на сједницама радних тијела Народне скупштине приликом расправљања приједлога закона и других аката и материјала које је Влада поднијела Народној скупштини, као и поводом разматрања других питања када Влада оцијени да треба одредити представнике.

Члан 35.

(1) Влада извјештава Народну скупштину о свом раду, а нарочито о вођењу политике, извршавању закона, других прописа и општих аката, о остваривању плана развоја и просторног плана и о извршавању буџета Републике.

(2) Влада подноси извјештај Народној скупштини кад то Народна скупштина затражи или по сопственој иницијативи, а најмање једном годишње.

Члан 36.

Влада се изјашњава о сваком приједлогу који она није покренула у Народној скупштини, а који се односи на вођење политике, извршење закона, других прописа и општих аката Народне скупштине, рад министарстава и других републичких органа управе, као и о другим питањима од значаја за њен рад.

Члан 37.

Влада има право да повуче приједлог закона или другог акта који је поднијела Народној скупштини, најкасније у завршној ријечи, након завршене посланичке расправе о том акту на сједници Народне скупштине.

Члан 38.

Када је на територији Републике или дијелу Републике угрожена безбједност усљед елементарних непогода (поплава, земљотрес, пожар и др.), природних катастрофа, епидемија, повреда људских права и слобода и нормалног функционисања уставних органа Републике, Влада предлаже Народној скупштини да прогласи ванредно стање и сама предлаже акте за предузимање мјера у таквим околностима.

Члан 39.

(1) Влада може за вријеме ванредног или ратног стања одлучити:

а) о престанку или прекиду рада јавних предузећа или дијелова предузећа, јавних установа и финансијских организација које су од општег интереса за Републику,

б) о припајању или спајању наведених субјеката,

в) о начину организовања новонасталих субјеката и

г) о уступању средстава којима су располагали субјекти који престају да раде новонасталим субјектима.

(2) О средствима субјеката из става 1. овог члана води се посебна евиденција.

VII - ОДНОС ПРЕМА МИНИСТАРСТВИМА И ДРУГИМ РЕПУБЛИЧКИМ ОРГАНИМА УПРАВЕ

Члан 40.

(1) Влада доноси смјернице и инструкције за извршење закона, других прописа и општих аката који су обавезујући за министарства и друге републичке органе управе.

(2) Смјернице и инструкције Владе не могу се односити на поступање у управним стварима.

Члан 41.

(1) Влада може наложити министарству да у одређеном року донесе прописе или предузме радњу за коју је овлашћено, или да поднесе извјештај о појединим питањима са одговарајућим приједлозима.

(2) Министарства и други републички органи управе подносе Влади извјештај о свом раду, једном годишње.

(3) Влада може, до доношења одлуке Уставног суда Републике, обуставити од извршења прописе, опште и на њима засноване појединачне акте, за које у вршењу надзора над радом министарстава оцијени да су противустановни или противзаконити и чијим би извршењем у материјалном смислу могле наступити такве штетне посљедице које су касније неотклоњиве.

(4) Одлука Владе о обустави извршења из става 3. овог члана обавезује Владу да у року од осам дана од њеног ступања на снагу покрене поступак за оцјену уставности и законитости пред Уставним судом Републике.

(5) Влада може, до доношења одлуке надлежног суда, на приједлог надлежног министарства, обуставити од извршења пропис, општи или појединачни акт органа јединица локалне самоуправе, јавних предузећа, установа и других организација, који врше јавна овлашћења, ако оцијени да су противустановни или противзаконити и озбиљно угрожавају јавни интерес и представљају ризик од наношења непоправљиве штете.

(6) Одлуку из става 5. овог члана Влада доноси у року од осам дана.

Члан 42.

Влада, у складу са законом, одлучује о одговорности руководиоца државних службеника које она именује.

VIII - АКТИ ВЛАДЕ

Члан 43.

(1) О питањима из своје надлежности Влада доноси: уредбе, одлуке, смјернице, инструкције, рјешења, закључке и друга акта, у складу са законом.

(2) Уредбом се ближе уређују односи од значаја за извршавање закона, утврђују начела унутрашње организације министарстава и других републичких органа управе и формирају стручне службе Владе.

(3) Одлуком се прописују мјере Владе, оснивају јавне службе и друге организације, даје сагласност или потврђују општи акти органа или организација, ако је таква сагласност или потврда предвиђена законом, обустављају од извршења акти министарстава, органа јединица локалне самоуправе, предузећа и других органа и организација које врше јавна овлашћења и уређују друга питања од значаја за обављање послова Владе.

(4) Смјерницама Владе усмјерава се и усклађује рад републичких органа управе, јавних служби и других органа и организација.

(5) Инструкцијама се налаже републичким органима управе обавезно предузимање одређених мјера и радњи из њихове надлежности.

(6) Рјешењем се одлучује о именовањима, постављењима и разрјешењима, даје сагласност или потврђују појединачни акти органа и организација, ако је таква сагласност или потврда предвиђена законом, у управном поступку, поништавају или укидају прописи министарстава и других републичких органа управе и одлучује о другим појединачним питањима из надлежности Владе.

(7) Закључком се утврђују ставови Владе према питањима унутрашње организације, метода рада и односа у Влади и о другим питањима из надлежности Владе о којима се не одлучује другим актима.

Члан 44.

(1) Уредбе, одлуке и инструкције Владе објављују се у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступају на снагу осмог дана од дана објављивања.

(2) Изузетно, акти из става 1. овог члана могу, из оправданих разлога, када то захтијева општи интерес, ступити на снагу и прије овог рока, а најраније наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

(3) Рјешења, закључци и смјернице објављују се у "Службеном гласнику Републике Српске" једино када Влада оцијени да је то потребно и ступају на снагу наредног дана од дана објављивања.

IX - ЈАВНОСТ РАДА ВЛАДЕ

Члан 45.

(1) Влада обавјештава јавност о свом раду и о донесеним одлукама, закључцима и заузетим ставовима, као и о значајним питањима, која разматра или која ће разматрати, давањем саопштења за јавност и информација средствима јавног информисања, издавањем службених публикација, одржавањем конференција за новинаре, давањем интервјуа и вођењем разговора чланова Владе са представницима медија и стварањем других услова за упознавање јавности са одлукама и радом Владе.

(2) Влада, у складу са Пословником, одређује који се подаци и материјали припремљени за разматрање на сједници Владе и њених радних тијела или изнесеним на тим сједницама морају чувати као тајна, односно који се подаци и материјали могу објављивати или на други начин стављати на располагање јавности тек по истеку одређеног времена.

(3) Начин обезбјеђења јавности сједница и рада Владе ближе се уређују Пословником о раду Владе.

(4) Влада је дужна да јавности омогући увид у свој рад и приступ информацијама од јавног значаја, у складу са прописима о слободи приступа информацијама.

Члан 46.

Влада може одлучити да сједница Владе буде отворена за јавност.

Члан 47.

Рад Владе подложен је критици грађана, као и јавној контроли грађана, на начин утврђен законом и Пословником о раду Владе.

X - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 48.

Влада ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети Пословник о раду Владе.

Члан 49.

Ступањем на снагу овог закона престају да важе Закон о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97, 3/98 и 29/00) и Уредба о Секретаријату Владе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 64/02, 70/03 и 8/08).

Члан 50.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1874/08
25. новембра 2008. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радјојичић, с.р.

2273

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ

Проглашавам Закон о републичкој управи, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет петој сједници, одржаној 25. новембра 2008. године - а Вијеће народа 8. децембра 2008. године потврдило да усвојеним Законом о републичкој управи није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1588/08
10. децембра 2008. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др Рајко Кузмановић, с.р.

ЗАКОН

О РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом оснивају се министарства као републички органи управе и други републички органи управе (у даљем тексту: органи управе), уређују начела њиховог дјеловања, послови управе, унутрашња организација органа управе, уређење органа управе, унутрашњи надзор, сукоб надлежности, рјешавање о жалби, изузеће, однос органа управе са другим органима и организацијама, преносење и повјеравање послова управе, јавност рада и односи са грађанима, средства за рад органа управе, државни службеници и запослени без статуса државног службеника, канцеларијско пословање и друга питања од значаја за оснивање, организацију и рад републичке управе.

Члан 2.

(1) Републичка управа (у даљем тексту: управа) је дио извршне власти Републике Српске која врши послове управе у оквиру права и дужности Републике Српске (у даљем тексту: Република).

(2) Послове управе обављају министарства и други републички органи управе.